

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 225/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. septembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpenej advokátkou JUDr. Monikou Meňhertovou, Floriánska 16, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 335/2015 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 335/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobou podanou na okresnom súde 6. novembra 2015 bolo začaté konanie o zaplatenie 459,75 eur s príslušenstvom, v ktorom sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení žalovanej v 1. rade. Predmetom konania je uplatnenie nároku na alikvotnú časť vynaložených nákladov v súvislosti s opravou nehnuteľnosti, domu so súpisným č. ■■■ nachádzajúcim sa na parcele KN „C“ č. ■■■, zapísaným na LV č. ■■■, obec a katastrálne územie ■■■.

3. Spolu so žalobou bolo sťažovateľke doručené uznesenie okresného súdu č. k. 14 C 335/2015-40 z 12. apríla 2016 o prerušení napadnutého konania. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) ako odvolací súd uznesením sp. zn. 9 Co 189/2016 z 30. júna 2016 zrušil uznesenie okresného súdu z 12. apríla 2016 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd v poradí ďalším uznesením sp. zn. 14 C 335/2015 z 15. februára 2017 konanie opäť prerušil. Uznesením č. k. 9 Co 176/2017-108 z 30. novembra 2017 krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu z 15. februára 2017 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol.

4. Sťažovateľka považuje postup okresného súdu v napadnutom konaní za mimoriadne neefektívny a nesústreďený. Poukazuje na skutočnosť, že spolu so žalovaným v 2. rade od začiatku poukazovali na zjavnú neopodstatnenosť návrhu žalobcov na prerušenie konania a táto neopodstatnenosť vyplýva aj z rozhodnutí odvolacieho súdu. Zmätočnosť v postupe okresného súdu vidí sťažovateľka aj v tom, že hoci uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 176/2017-108 z 30. novembra 2017 nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2018, pojednávanie vo veci bolo okresným súdom nariadené až po roku. Konanie okresného súdu o späťvzatie žaloby proti žalovanému v 2. rade a rozhodovanie o náhrade trov konania nie je podľa sťažovateľky prekážkou toho, aby okresný súd uskutočňoval aj úkony smerujúce k rýchlemu prerokovaniu veci. Zmätočnosť a nehospodárnosť v postupe okresného súdu je z pohľadu sťažovateľky

viditeľná najmä v tom, že i napriek zastaveniu konania proti žalovanému v 2. rade ho okresný súd výzvou zo 4. júna 2018 vyzval, aby sa vyjadril k prerokovávanej veci, no následne mu náhradu trov konania za tento úkon právnej pomoci nepriznal s odôvodnením, že vzhľadom na zastavenie konania proti jeho osobe už nebolo potrebné, aby sa žalovaný v 2. rade vyjadroval k meritu veci. Sťažovateľka tiež poukazuje na skutočnosť, že okresný súd zaslal predvolanie na pojednávanie žalovanému v 2. rade a jeho právnomu zástupcovi napriek tomu, že žalovaný už v tom čase nebol stranou sporu.

5. Sťažovateľka uvádza, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote môže byť porušené nielen nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho nesústreďenou a neefektívnou činnosťou. V tejto súvislosti poukazuje na viaceré nesprávne rozhodnutia okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré boli napadnuté opravnými prostriedkami, „v dôsledku čoho nie sú dodržané základné zásady spočívajúce v tom, aby konajúci súd rozhodol vo veci v primeranej lehote“.

6. S odkazom na prezentovanú argumentáciu a judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 eur a náhradu trov konania.

7. Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním veci vyžiadal od okresného súdu súdny spis vedený v napadnutom konaní, z ktorého zistil tieto skutočnosti:

- 6. novembra 2015 – podanie žaloby o zaplatenie 459,75 eur s prísl. a návrh na prerušenie konania,
- 11. januára 2016 – výzva okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania,
- 18. januára 2016 – zaplatenie súdneho poplatku,

- 28. januára 2016 – žiadosť okresného súdu adresovaná Okresnému úradu Žilina, katastrálnemu odboru, o zapožičanie spisu č. V 4675/06, resp. o podanie informácie o stave vkladového konania,

- 28. januára 2016 – žiadosť okresného súdu adresovaná notárke JUDr. Zuzane Kolebusovej o informáciu o stave dedičského konania vedeného pod sp. zn. 30 D 144/2007 po neb. [REDAKOVANÉ], zomr. [REDAKOVANÉ],

- 12. februára 2016 – odpoveď Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru,

- 3. marca 2016 – úradný záznam o tom, že okresný súd z pripojeného spisu sp. zn. 30 D 144/2007 zistil, že dedičské konanie po nebohej [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], zomr. [REDAKOVANÉ], nie do dnešného dňa právoplatne skončené,

- 12. apríla 2016 – uznesenie okresného súdu č. k. 14 C 335/2015-40 o prerušení konania do dňa zápisu vlastníckeho práva právneho nástupcu po [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], zomr. [REDAKOVANÉ], k podielu 1/4-tiny nehnuteľnosti zapísaných na Okresnom úrade Žilina, katastrálnom odbore, na LV č. [REDAKOVANÉ], k. ú. [REDAKOVANÉ], a to: domu, súp. č. [REDAKOVANÉ] situovaného na pozemku KN C parcela [REDAKOVANÉ] zastavané plochy a nádvoría s výmerou 332 m², pozemku KN C parcela č. [REDAKOVANÉ] zastavané plochy a nádvoría s výmerou 332 m²,

- 2. mája 2016 – odvolanie žalovaného v 2. rade proti uzneseniu č. k. 14 C 335/2015-40 z 12. apríla 2016,

- 4. mája 2016 – vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe,

- 13. mája 2016 – predloženie spisu s odvolaním krajskému súdu,

- 30. júna 2016 – uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 189/2016-54, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie,

- 16. septembra 2016 uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 189/2016-54 doručené okresnému súdu,

- 13. decembra 2016 – výzva Okresnému úradu Žilina, katastrálnemu odboru, na predloženie rozhodnutia Okresnému úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov, č. Vo 5/2014, ktorým bolo vkladové konanie č. V 4675/06 prerušené z dôvodu prebiehajúceho konania o predbežnej otázke – dedičského konania a oznámenie aktuálneho stavu tohto konania č. V 4675/06,

- 20. decembra 2016 – odpoveď Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru,

- 15. februára 2017 – uznesenie okresného súdu č. k. 14 C 335/2015-85 o prerušení konania,
- 3. marca 2017 – odvolanie žalovaného v 2. rade proti uzneseniu o prerušení konania,
- 27. marca 2017 – odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu č. k. 14 C 335/2015-85 o prerušení konania,
- 4. apríla 2017 – uznesenie č. k. 14 C 335/2015-98, ktorým okresný súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť súdny poplatok za odvolanie,
- 18. apríla 2017 – vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade k odvolaniu žalovaného v 2. rade,
- 18. apríla 2017 – vyjadrenie žalobcov v 1. a 2. rade k odvolaniu sťažovateľky,
- 21. apríla 2017 – zaplatený súdny poplatok žalovaným v 2. rade,
- 10. mája 2017 – vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu žalovaného v 2. rade,
- 10. mája 2017 – zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie sťažovateľkou,
- 7. júna 2017 – predloženie spisu s odvolaniami krajskému súdu,
- 30. novembra 2017 – uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 176/2017-108, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh na prerušenie konania zamieťa,
- 21. februára 2018 – výzva č. k. 14 C 335/2015-114 pre žalovaných na vyjadrenie k žalobe doručenej okresnému súdu 6. januára 2015, pripojenie listín, na ktoré sa odvolávajú, a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení,
- 22. marca 2018 – vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe,
- 29. marca 2018 – vyjadrenie žalovanej v 1. rade k žalobe,
- 19. apríla 2018 – výzva pre žalobcu na vyjadrenie sa k vyjadreniam žalovaných a označeniu dôkazov na preukázanie svojich tvrdení,
- 3. mája 2018 – žiadosť žalobcov o predĺženie lehoty na vyjadrenie,
- 18. mája 2018 – späťvzatie žaloby proti žalovanému v 2. rade,
- 18. mája 2018 – vyjadrenie žalobcov k vyjadreniu žalovanej v 1. rade,
- 4. júna 2018 – uznesenie č. k. 14 C 335/2015-143 o zastavení konania proti žalovanému v 2. rade,
- 28. júna 2018 – vyjadrenie žalovaného v 2. rade k vyjadreniam žalobcov a žalovanej v 1. rade,

- 3. júla 2018 – vyjadrenie žalovaného v 2. rade (bez právneho zástupcu) k vyjadreniu žalobcov,
- 4. júla 2018 – vyjadrenie žalovanej v 1. rade k vyjadreniu žalobcov,
- 3. augusta 2018 – výzva právnemu zástupcovi žalovaného v 2. rade na vyčíslenie trov právneho zastúpenia,
- 11. septembra 2018 – uznesenie č. k. 14 C 335/2015-159 o povinnosti žalobcov nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania,
- 27. septembra 2018 – sťažnosť žalovaného v 2. rade proti uzneseniu č. k. 14 C 335/2015-159,
- 9. októbra 2018 – sťažnosť žalobcov proti uzneseniu č. k. 14 C 335/2015-159,
- 12. novembra 2018 – doručenie sťažnosti stranám sporu na vedomie,
- 20. novembra 2018 – vyjadrenie žalovaného v 2. rade k sťažnosti žalobcov,
- 12. decembra 2018 – uznesenie č. k. 14 C 335/2015-189, ktorým mení výrok uznesenia č. k. 14 C 335/2015-159 z 11. septembra 2018 o povinnosti žalobcov nahradiť trovy konania žalovanému v 2. rade,
- 30. januára 2019 nariadený termín pojednávania na 4. apríl 2019,
- 4. apríla 2019 – hlavné pojednávanie,
- 15. mája 2019 – predloženie dôkazov žalobkyňou v 1. rade,
- 15. mája 2019 – návrh sťažovateľky na zabezpečenie dôkazného prostriedku,
- 15. mája 2019 – vyjadrenie sťažovateľky vo veci samej,
- 16. mája 2019 – hlavné pojednávanie, na ktorom okresný sud vyhlásil rozsudok č. k. 14 C 335/2015-269, ktorým bola sťažovateľka zaviazaná zaplatiť žalobkyňi v 1. rade 306,50 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 18. októbra 2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobcovi v 2. rade 153,25 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 18. októbra 2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcom trovy konania v plnom rozsahu.

II.

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý s účinnosťou od 1. marca 2019 upravuje konanie pred ústavným súdom. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti, ktorá bola doručená ústavnému súdu 25. februára 2019, postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

14. Vec napadla ústavnému súdu 25. februára 2019 a pôvodne nebola pridelená sudcovi spravodajcovi. V zmysle čl. X ods. 2 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh“) bola táto vec po 26. apríli 2019 prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubošovi Szigetimu a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v druhom senáte ústavného súdu v zložení Jana Laššáková (predsedníčka senátu), Peter Molnár a Ľuboš Szigeti.

III.

15. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré sťažovateľka vidí v neefektívnom a zmätočnom postupe okresného súdu, ktorého viaceré rozhodnutia boli v napadnutom konaní zrušené alebo zmenené krajským súdom.

16. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

17. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sa ústavný súd sústredil na posúdenie, či ju nemožno považovať za zjavne neopodstatnenú. Z § 56 ods. 2 písm. g)

zákona o ústavnom súde totiž vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

18. Pri prieskume postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, v ktorej opakovane uvádza, že zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (m. m. II. ÚS 33/99).

19. Napadnuté konanie trvalo do času podania ústavnej sťažnosti takmer 3 roky a 4 mesiace. Z popisu postupu okresného súdu v napadnutom konaní obsiahnutého v časti I tohto uznesenia vyplýva, že okresný súd konal v zásade plynulo bez dlhších období nečinnosti, čo ale nenamieta ani samotná sťažovateľka. Vychádzajúc z obsahu sťažnostných námietok sťažovateľky sa ústavný súd zameril na posúdenie prípadnej neefektívnosti postupu okresného súdu, ktorý rozhodol dvakrát o prerušení konania, pričom jeho skoršie rozhodnutie bolo krajským súdom zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, a v poradí druhé

rozhodnutie bolo krajským súdom zmenené tak, že návrh na prerušenie konania bol zamietnutý.

20. Uznesením č. k. 14 C 335/2015-40 z 12. apríla 2016 okresný súd na základe návrhu žalobcov prerušil konanie v záujme vyriešenia otázky pasívnej vecnej legitímácie strany sporu. Krajský súd toto uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s odôvodnením, že okresný súd nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav a uložil mu doplniť dokazovanie a až následne o podanom návrhu opätovne rozhodnúť. Po doplnení dokazovania okresný súd vydal uznesenie č. k. 14 C 335/2015-85 z 15. februára 2017, ktorým opäť konanie prerušil. Na základe odvolania podaného sťažovateľkou, ako aj žalovaným v 2. rade krajský súd toto uznesenie súdu prvej inštancie zmenil uznesením č. k. 9 Co 176/2017-108 z 30. novembra 2017 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení uviedol, že na prerušenie konania nebol dôvod, keďže otázku pasívnej vecnej legitímácie v spore za daných okolností si môže vyriešiť konajúci súd aj v aktuálnom konaní.

21. Vychádzajúc z obsahu uznesenia krajského súdu č. k. 9 Co 176/2017-108 z 30. novembra 2017, možno okresnému súdu vytknúť istú nesústredenú, resp. neefektívnu činnosť, keď prerušil konanie pre účel vyriešenia otázky pasívnej vecnej legitímácie, ktorú mohol vyriešiť sám v prebiehajúcim konaní, čo spôsobilo predĺženie napadnutého konania.

22. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priesťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu

verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

23. Ústavný súd v súlade so svojou predchádzajúcou judikatúrou, podľa ktorej „nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05), dospel k záveru, že aj v danej veci ide o takýto prípad, pretože konanie okresného súdu nevykazuje také znaky neefektívnej činnosti, ktoré by v čase rozhodovania ústavného súdu boli ústavne významné. V okolnostiach danej veci doba konania na okresnom súde nie je neprimerane dlhá a v čase predbežného prerokovania ústavnej s'ťažnosti už bolo vo veci meritórne (hoci neprávoplatne) rozhodnuté (rozsudkom zo 16. mája 2019, pozn.) a v prípade s'ťažovateľky išlo len o ojedinelý priet'ah, ktorý sám osebe nedosahuje ústavne neprimeranú intenzitu.

24. Pozornosti ústavného súdu tiež neušla skutočnosť, že napriek tomu, že s'ťažovateľka namietala neopodstatnenosť prerušenia konania uznesením okresného súdu č. k. 14 C 335/2015-40 z 12. apríla 2016, možnosť podať proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nevyužila.

25. Aplikujúc už uvedené právne východiská na vec s'ťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu v napadnutom konaní došlo k určitým nedostatkom, ktorých intenzita však podľa názoru ústavného súdu nedosahuje ústavný rozmer, a preto ústavnú s'ťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

26. Obiter dictum ústavný súd poznamenáva, že s'ťažovateľka pred podaním ústavnej s'ťažnosti nevyužila možnosť postupu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, teda možnosť podania s'ťažnosti na postup súdu z dôvodu porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, prostredníctvom ktorého mohla byť dosiahnutá náprava v jej veci.

27. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

28. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti podľa jej názoru v napadnutom konaní (po prípadnom zrušení rozsudku zo 16. mája 2019 a vrátení veci odvolacím súdom) dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2019